

Odlikovanje za dobro delo

V februarju (11. 2. 1983) smo na letni sindikalni konferenci osnovne organizacije v DO UNITAS pregledali rezultate našega dela v minulem letu.

Gospodarjenje in pogoji dela na sploh so bili težki, saj živimo v času stabilizacijskih ukrepov in težkega ekonomskega položaja doma in v svetu. Razmere poslovanja in gospodarjenja so se hitro spreminjale, zato se nismo uspeli hitreje prilagajati narekovanemu tempu in smo devetmesečno poslovanje končali z izgubo na čistem dohodku za 200.000 dinarjev. Kritično smo ugotovili vzroke za nastalo stanje in se organizirali tako, da je bilo naše delo v zadnjem tromesečju toliko izboljšano, da smo leto 1982 zaključili s pozitivnim rezultatom, pa čeprav s skromnim ostankom čistega dohodka.

Naj navedem nekaj kazalcev:

	Plan din	Doseg din	%
doh. na zaposl.	385.000	296.600	
čisti dohodek na zaposl.	304.800	232.800	
čisti povpr.			
OD na zaposl.	12.850	13.480	
Na področju izvoza v minulem letu pa beležimo lepe rezultate:			
konvertibilni trg	40.300.000	95.290.00	237
klirinški trg	7.000.000	8.640.000	122
IZVOZ SKUPAJ	47.300.000	103.930.000	220

Povedati moramo, da smo zaradi konvertibilnega izvoza prizadeti na dohodku, ker moramo izdelke prodajati ceneje kot doma. Po drugi strani pa devize potrebujemo za uvoz potrebnega repromateriala in bi brez tega težko poslovali.

Sindikat si je v minulem letu prizadeval, da bi se uresničevala načela delitve po delu in rezultatih dela. Nagrajevanje po delu je eno najbolj

občutljivih področij in bo v zvezi s tem potrebno še veliko dela in prizadevanj.

Naše konference se je med drugimi udeležila tudi tov. Anka Tominšek, predsednica SO Ljubljana Šiška, ki je našemu kolektivu izrazila priznanje ob doseženem uspehu, predvsem na področju izvoza na konvertibilno področje. Zaželela nam je še večjih uspehov v letu 1983.

Tov. Anka Tominšek je nato v imenu Predsedstva SFRJ izročila visoka odlikovanja petim članom našega kolektiva in sicer:

- tov. Jožetu Marenčetu, dipl. ing. strojništva, red dela z zlatim vencem,
- tov. Rafaelu Jakopinu, red zaslug za narod s srebrno zvezdo,
- tov. Jožetu Robasu, red dela s srebrnim vencem
- tov. Ivanu Strelcu, medalja zaslug za narod.

Bivšemu direktorju tov. Milanu Terpinu bo odlikovanje red zaslug za narod s srebrnimi žarki izročeno naknadno, ker se konference iz opravičenega razloga ni mogel udeležiti.

Karel Bürmen

Najmlajši Medvoščani na snegu

Kar 180 otrok medvoške vzgojno-varstvene organizacije je obiskovalo 10-dnevni smučarski tečaj, ki so ga prizadevne tovarišice pripravile kar na bližnjih smučališčih. Ker je bil kar v okviru redne vzgojne dejavnosti, je bil tudi najcenejši. Da je uspel, pa so najmlajši dokazali na veleslalomu, ki so ga vsi uspešno zaključili in z obvladanjem osnovnih smučarskih veščin tudi vsi postali zmagovalci.

NAŠI KLICAJI!!!

Stare ali nove tirnice?

Ali bomo po dolgih letih razprav, dokazovanj prednosti in pomanjkljivosti sedanjega delovnega časa vendarle spremenili naš delavnik, je vprašanje, ki se vse bolj čisto zastavlja, še posebej sedaj, ko razpravljamo o osnutku družbenega dogovora o delovnem času. Predvideno je, naj bi okrog dve tretjini zaposlenih v Sloveniji — vsi tisti, ki delajo v eni izmeni — začeli svoj delavnik ob 8. uri, nikakor pa ne prej kot ob 7. uri.

Kdaj se bo to zgodilo, je težko napovedati. Toda prva sprememba časa nas bo doletela že 7. marca, ko bomo tudi pri nas uvedli poletni čas in bomo vstajali uro bolj zgodaj kot doslej. Vsekakor pa bo ta sprememba veliko manj odmevna in boleča kot sprememba delovnega časa.

Težko je namreč kar naenkrat, po dolgih letih navajenosti na določen ritem, spremeniti svoj način življenja. Zastavljajo se številna vprašanja in problemi — od ureditve prevozov na delo do prehrane med delovnim časom, ureditve otroškega varstva, prilagoditve šolskega pouka delovnemu času staršev otrok in še bi lahko naštevali. V osnutku družbenega dogovora o spremenjenem delovnem času je predvideno, da se bodo vse ustrezne službe prilagodile novemu delovnemu času, vendar pa se moramo ob tem zavedati, da seveda prehod na nov ritem življenja ni tako enostaven, kot si na prvi pogled zamišljamo.

To dokazujejo izkušnje izpred nekaj mesecev, ko smo zaradi varčevanja z energijo hoteli v Ljubljani na hitro spremeniti delovni čas. Marsikje so to tudi storili, vztrajali nekaj mesecev, potem pa so obupali in spet začeli delati po starem delovnem času. Očitno je bila akcija premalo pripravljena, delavci pa so bili kar naenkrat postavljeni pred dejstvo, da morajo živeti drugače. Prav zaradi raznih neuskajenosti in nedorečnosti so se v prenekateri delovni organizaciji z grenkim priokusom vrnili v stare tirnice življenja. Marsikje tudi zato, ker spremenjenemu načinu življenja niso sledili povsod. Tako se je celo dogajalo, da so v vsakem tozdu ene delovne organizacije v enem kraju različno začeli delo, kar je povzročilo številne težave.

Sprememba delovnega časa pred meseci je opozorila, da brez usklajene akcije vseh služb, ki jih delovni človek vsak dan potrebuje, ne moremo spremeniti delovnega časa. Dosedanje izkušnje pri spreminjanju delovnega časa so dober poduk in opozorilo, da naglica vedno ni koristna. Bilo bi neumestno, če bi zaradi slabih izkušenj v preteklosti sedaj vnaprej odklanjali vsakršno razpravo o prednostih in koristih novega delovnega časa, odločitev za ali proti novemu delovnemu času pa mora temeljiti na trdnih argumentih.